

[A. C. Normann.]

shallåneordningen til forbedring af bygninger trods venstres modstand. Vi gennemførte forhøjelse af lån til arbejderboliger på landet trods venstres modstand, til gavn for både landbrug og håndværk. Vi forhøjede udlånene gennem husmændenes indkøbsforeninger fra 2 500 til 5 000 kr. og til 10 000 kr. i tilfælde af anskaffelse af traktorer trods venstres modstand. Det var for os en selvfølge, at det offentlige skal betale for landboudommens faglige dygtiggørelse, da landbruget er med til at betale til den øvrige ungdoms uddannelse, og vi gennemførte bevillingen til landbrugsfaglige kursus trods venstres modstand. Smørordningen gennemførtes trods venstres modstand. Af-skrivningsreglerne gennemførtes trods venstres modstand. Igennem den tid, jeg kan huske tilbage i dansk politik, og indtil for 4-5 år siden var en sådan holdning fra venstres side en utænkelig ting. Begge de to liberale venstrepartier har haft et stærkt tilhold i landbokredse, i andelskredse, i højskolékredse og har ofte kunnet enes på disse områder. Når venstres holdning nu er blevet en ny og fremmed på landbrugspolitikens område, så ser vi heri det mest håndgribelige resultat af sammensmeltningen med de konservative.

Derfor gik Thorkil Kristensen ud af partiet og stemte de sidste 4-5 år sammen med det radikale venstre i økonomiske spørgsmål. Derfor rejste der sig en uro inden for den del af højskolen, der stod de to venstrepartier nær, fordi højskolen har sit fundament i den moderne liberalisme, i den åndelige, politiske og økonomiske frihed, og derfor oplevede vælgerne i en kommune på Vardeegnen forleden ved et fællesmøde mellem venstre og os, at formanden for en stor husmandsforening efter at have hørt de to partiers redegørelse stod op og sagde, at han havde hidtil stemt på venstre, og at det smertede ham, at venstre nu var blevet så meget af et højreparti, at han ikke kunne følge det længere, men nu ville stemme på de radikale, i alt fald indtil venstre en dag vendte tilbage til den sociale og landbrugsvenlige linje, det tidligere havde fulgt. Den pågældende organisationsformand er Ove Lykke Sørensen, Fåborg ved Varde. (*Erik Eriksen*: Hvad er telefonnummeret?). Jeg nævner navnet, fordi den pågældende bor i

det område, hvor det ærede medlem hr. Erik Eriksen så ofte færdes og forsøger at påvirke den politiske opinion. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som nu afbryder mig, havde den opfattelse, at mange mindre landbrugere nu ville tage deres valg af parti op til revision. Jeg må herefter sige, at det tror jeg også.

Men mon dog det ærede medlem hr. Erik Eriksen ikke burde lægge mærke til, hvad det er for fløje i hans parti, som er blevet rodløse og nu truer med at give partiet en advarsel? Det er ikke de velstillede kredse, som venstres højrepolitik efterhånden har bragt i flertal i partiet; det er ikke medlemmerne af Arbejdsgiverforeningen, som ser deres fordel i at lade denne organisation give venstre store tilskud. Nej, det er den frisindede del af det gamle bondevenstre, som efterhånden ikke kan undgå at føle, at de er kommet i mindretal i deres eget parti og i håbløst mindretal i den samlede oppositionsblok. De konservative har altid ignoreret dem, og nu ser de deres stemmer sat ind bag et program, som de finder usocialt og konservativt, medens på den anden side det andet liberale venstreparti, det radikale venstre, som gav det ærede medlem hr. Erik Eriksen mulighed for at danne regering, lige siden 1957 har sat sin kraft ind for liberalisering, for frigørelse fra alle de bånd og indskrænkninger, et slægtled havde dynget på befolkning og erhvervsliv. Disse frisindede kredse måtte se nogle af deres egne forgrundsfigurer advare venstre indtrængende mod at føre Danmark ind i det nye tysk-fransk-italienske statsforbund og bort fra Norden og England. De måtte høre deres bedste økonomiske hjerne, Thorkil Kristensen, sige, at det er en lykke for Danmark, at venstre og de konservative ikke har flertal til at gennemføre fællesprogrammet. De af dem, der har tillid til Thorkil Kristensen, må spørge sig selv, om de da kan stemme for partier, som netop agter at gøre det, Thorkil Kristensen advarede imod.

Jeg ville ønske, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen kunne påvise, at blot en enkelt vending i denne skildring af venstres handlinger er forkert, eller at forholdet mellem de to venstrepartier ikke har udviklet sig sådan, som jeg her har sagt. Det har ganske vist givet noget bedre plads for